

у всхіднім напрямі — на таку далечінь годі було додглянути з помосту, чи се остров, чи більший шмат суши. Опівдні вигладився океан мов зеркало, і ми побачили на милю на всхід землю. Межи нею а нашим судном вкрило ся море множеством чорних точок, що живо ворухали ся сям і там. Керманич розінав в них караїбські лоді, котрих могло бути звиш 150.

Либонь дики додглянули наш корабель, задержаний тишиною, і всіли в човна, щоби єму близше придивити ся. Не вразувало мене се нї трохи, бо легко могло прийти до борби, котрої я собі не бажав. Осада корабельна, наслухавши ся на остріві всіляких історий про хоробрість і жорстокість Караїбів, затрівожила ся сильно, а ін'як було обминути з ними стрічі, бо нї вітрець не ворушив вітрилами, а морська течія звільна та іевпинно посувала корабель ід берегови.

Промовив я до осади, загріваючи її до відваги, відтак приказав нарядити пушки і ручне оруже, також приладити сосуди з всдою, наколи-б дики захотіли підпалити корабель. Було нас всіх 27, а на флотилі диких находило ся звиш 1000 люда.

Пів години опісля окружило нас множество човнів. Карабіни мали здає ся намір вдарити нараз з усіх сторін. Потрясачи списами і натягнувши луки, почали видавати проймаючі оклики. Ми візвали їх знаками, щоби віддалили ся — порозуміли нас, але у відповідь пустили хмару стріл, з котрих одна рапіла матроса. Осада, кипучи жаждою мести, так і рвала ся до бійки, та я нерозумний! зволікав: — жаль було мені тих темних людей, котрі й не знали, яка нерівна з нами борба. Порішив я ужити ще посліднього способу, щоби їх вразумити.

Пятницє! — кажу — вийди на верх корабля і промов до них. Скажи їм, що на корабли суть духи, володіючі перунами, що наколи сейчас не відплівуть, то знищимо цілу їх флоту і вимордуюмо всіх без пощади.

Індіянин взяв у руку зелену вітку, вибіг на поміст і став привітливими рухами скликувати диких. По часови одна з найбільших лодій, в котрій було двайнайцять мужа, підоплила під корабель.

Ледви Пятниця скінчив свою промову, як ось дики у відповідь сипнули на него градом стріл — дві прошло єму груди. З глухим зойком повалив ся нещасний на землю.